

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL \ MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

Generációs történetek Isten csodáiról - Az én Misnám

Mit jelent a generáció? Miért beszélünk X, Y és Z generációkról?

Az X generáció egy rohamos gazdasági és politikai változásokat átélt nemzedék. Általában kemény munka árán küzdötték fel magukat oda, ahol tartanak. Életük későbbi szakaszában, társadalmi vagy szakmai nyomás hatására kezdtek el alkalmazkodni a digitális világ kihívásaihoz. Értékek mentén tájékozódnak, és kettős elköteleződés súlya és dilemmája nehezedik rájuk: az előző nemzedék tisztelete, a következő nemzedékek demokratikus kezelése.

Az Y vagy „ezredfordulós” generáció már egy fogyasztói társadalomban volt gyermek, a számítógépekkel együtt nőtt fel. Szüleik önállóságra és szabad vélemény nyilvánításra nevelték őket. Lehetőségek mentén tájékozódnak, mobilisak, új formákat keresnek. Tanulási idejük hosszabb, ezért családjuktól való anyagi függésük tovább tart. Nehezen viselik a közösségi köteleket.

A Z generáció már beleszületett, ott-hon van a számítógépek világában. Képesek egyszerre több mindennel párhuzamosan is foglalkozni (multitasking), hozzászórtak a nagy mennyiségű, gyors

információhoz. Nemcsak a gondolkodásuk, de az agyműködésük is más, mint az X vagy az Y generáció tagjaié. Emiatt mediatiszálódik a kapcsolati viselkedésük, a személyes kapcsolatokat a hálózatok váltják fel. Alternatívák szerint tájékozódnak.

Diákok és egyetemisták között forogólvá, de hatéves fiunkat nevelve is naponta szembesülök azzal, hogy mintha sokkal nagyobb lenne a lépcső egy generáció között, mint eddig. Az idősődéssel járó szubjektív benyomás ez, vagy vannak valós alapjai? Hogy találhatom meg velük a szót, és hogyan mondhatom tovább nekik az Igét úgy, hogy el is jusson hozzájuk és értsék? Tudok-e tenni valamit azért, hogy segítsen a tájékozódásukat?

A Misna szájhagyomány útján továbbadott ígét jelent. Az apák és anyák elmesélték mindazokat a történeteiket Isten tetteiről és csodáiról, amelyeket ők a saját szüleiktől és nagyszüleiktől hallottak. Eredetileg Mózes adott erre utasítást népének:

Csak vigyázz magadra, és őrizd jól a te lelkedet, hogy el ne felejtezzél azokról, a melyeket láttak a te szemeid, és hogy el ne

távozzanak a te szívedtől teljes életedben, hanem ismertesd meg azokat a te fiaiddal és fiaidnak fiaival. 5Mózes 4:9

És gyakoroljad ezekben a te fiadat, és szólj ezekről, mikor a te házában ülsz, vagy mikor úton jársz, és mikor lefekszel, és mikor felkelsz. 5Mózes 6:7

„Hol van az Isten, a nagyszüleim, szüleim Istene?” – kérdezik sokszor a minket követő generációk? Vannak különösen fogékony időszakok, amikor érdeklik őket az elődeik Isten-élményéről és hit-tapasztalatairól szóló történetek. Amíg személyes hitre jutnak, addig az elődeik hit-történetei fontos kapaszkodók lehetnek.

Vannak-e élő, hiteles történeteink, amikben láthatják a cselekvő Istent? Továbbmondtuk-e Isten nagyságos dolgait, csodáit, amelyeket a családunkkal tett? Feljegyeztük-e Isten ígéreteit a gyermekeinkre nézve, hogy emlékezhessünk rá, amikor nehéz? A személyes vagy családi Misnánk továbbadásáért felelősek vagyunk! A mostani generációnak egy reális, élő, erős Isten kell felmutatnunk, mert csak az 'akcióban' levő hit tudja megfogni őket.

dr. Berszán Lidia

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
215-1910 Pandosy Street
KELOWNA, BC, V1Y 1R6 CANADA
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
104 Emily Anna Street
Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2563 Nixon Way
FULLERTON, CA 92835
zsigmond@verizon.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Három jelentős eseményről szóló beszámolóval is „tartozunk” olvasóinknak. Ebből kettőre ezeken az oldalakon kerül sor. *Nőtestvéreink csendes-napokat* rendeztek március közepén az egyik Billy Graham konferencia központban, az észak-karolinai „The Cove”-ban. Fényképes beszámolót olvashatunk róla magyarul és angolul is, egyúttal a vezércikket is az ott elhangzott előadások közül választottuk.

Hamarosan azután következett *Chicagóban egy „mini” ifjúsági találkozó* (aminek csak a mérete volt kisebb a nagy találkozónál, nem az áldása) – erről a szerkesztőnek adott ígéret szerint a következő számban olvashatunk majd.

Az *Évközi Gyűlésről* találhatunk még itt fényképes beszámolót. Szeretettel ajánlom olvasóink figyelmébe szövetségünk lapját – nem csak olvasásra, de előfizetésre is. Jól esik hallani a nem szűnő érdeklődésről, ugyanakkor elszomorít, ha éppen a saját gyülekezeteinkben fedezzük fel ennek hiányát. Imádkozunk azért, hogy lapunk betöltse küldetését!

Az *interneten is jelen vagyunk*, az utóbbi időben a Facebookon is van oldalunk. Láttá már? Lapozzon bele! (szerk)

**ŐRHELY (Habakuk 2,1-4)
Áhítat a MJB ülései előtt**

A szövetségünk *őrhelyére* jöttetek, testvérek. A rámai tábor most az a bástya, ahol mint a próféta, megállunk, figyelünk, kérdezzünk és válaszokat várunk.

Jöttetek? Nem! *Jöhettetek*; mert az Úr már régen kiválasztott, s mert a gyülekezet megbízott benneteket azzal, hogy őket képviseljétek azok között, akikről az Úr az itt lévő missziós mező munkálását várja.

Hála az Úrnak a szövetségünkért, s hála azokért, akik az őrhelyen állva várnak az Úr válaszára, útmutatására. Az őrhelyen nem mi osztjuk a tanácsokat (az ész), hanem Órá figyelünk, Tőle várjuk a választ. Nem „megmondó” emberek vagyunk, hanem egymás és az Úr szolgálói, akik Órá figyelve ismerik fel (néha az egymással való viták folyamatában) Urunk válaszait. Válasz pedig van, nem csak Habakuk panaszára volt, a mieinkre is van!

Az alapkérdésünkre ugyanaz a válasz: „*az igaz ember a hite által él.*” A szövetségünk jövője nagyon is függvénye a hitünknek. Misszióink, küldetésünk jövőjét, értelmét nem a növekvő (vagy éppen csökkenő) számok jelentik vagy jelzik. Nem a mi ilyen vagy olyan nagy akarásunk, vagy annak hiánya mozdítja azt előre. Nem a pénzünk mennyisége, pl. a tőke megmaradása garantálja azt. Kizárólag a megbízó Urunk áldása. Rá figyelő, szolgálatkész gyermekei munkáját megáldja, előre segíti. Hit által élni fog a néki szolgáló gyülekezet és szövetség! Anélkül viszont (bármi más birtokában legyen is), elveszünk. Ézsaiás ezt így mondta: *ha nem hisztek, bizony meg nem maradtok!* (Ézs 7,9). *(Részlet az áhítatból. HG)*

MABAVISZ tanácsülés

Balatonföldvár, 2016. május 6-8.

* * *

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ**TORONTÓ**

2016. május 27-29.

Segítsünk torontói testvéreinknek – munkával is, és imádkozunk az építkezés mielőbbi sikeres befejezéséért!

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

Az Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetség Évközi Gyűlése - Ráma tábor, 2016. április 8-9.

Szövetségünk az évi közgyűlések között minden tavasszal *Évközi Gyűlést* tart. A szervezeti szabályzatunkban rögzített alkalomra a *Végrehajtó Bizottság* tagjai jönnek el (péntek délután üléseztek), és a *Missziós és Jótékonyági Bizottság* tagjai. Ennek az utóbbi bizottságnak a szavazó tagjai a gyülekezeteink által megbízott képviselők (gyülekezetenként kettő). Az alkalomnak ebben az évben is a *Ráma tábor* biztosított kényelmes helyet (szállást és kiváló étkezést is).

A meghívottak kevés kivétellel mind ott voltak. A szövetség és a küldöttek is meglehetősen nagy áldozatot hoztak ezekért a gyűlésekért. Szükséges ez? Igen, hiszen a mi feladatunk, hogy szövetségünk misszióját folyamatosan figyelemmel kísérjük; vissza és előretekintve értékeljük és tervezzük.

Ezt a munkát a közgyűlésünk által szolgálatba állított elnökség, a gyülekezeteink aktív lelkipásztorai, és a szavazati joggal rendelkező gyülekezeti küldöttek végzik.

Örömmel állapítottuk meg, hogy majdnem minden arra hivatalos testvérünk eljött erre az alkalomra. A legtöbben pénteken dél körül futottak be a táborba – hosszú autótú után, vagy éppen a repülőtérrel érkezve. *Bákai István és Olga* testvéreink fogadtak bennünket felkészített szobákkal, és ízletes, bőséges eledellel. A *Végrehajtó Bizottság*, majd a *Lelkipásztor Szövetség* tartotta meg gyűlését pénteken ebéd után, illetve este.

Az előzőt *dr. Gergely István* elnök testvér vezette – először a tavalyi választások után. Az utóbbit pedig *Kulcsár Sándor* testvér, aki szövetségünk tisztelt elnöke, s néhány hónapja a clevelandi gyülekezet lelkipásztora is. Örömmel figyeltem Gergely testvér bizottsági munkáját, s a hat évig tartó hasonló feladatkör ellátása után úgy éreztem, hogy jól folytatódik szövetségünk szolgálata ezen a téren is. A lelkipásztorok között pedig jól esett olyan vezetőre figyelni, aki hosszú idő óta példamutatóan szolgál itt az amerikai missziómezőn, s végzi a rábízottakat kornyai lelkiülettel.

A *Missziós és Jótékonyági Bizottság* vezetése újra az én feladatommá lett – a Közgyűlés döntése alapján (ezt a bizottságot a mindenkori alelnök vezeti), meg az Úr kegyelméből. Bár erre a megbízásra már nem számítottam, talán sikerült újra visszazökkennem a korábban már végzett munkaterületbe. (Az utóbbi hat évben *Szabó István* testvér állt hűségesen ezen a poszton.)

A szombati nap egésze a rendelkezésünkre állt. Az Úr segítségével el is végeztünk szolgálatunkat, legjobb igyekezetünk szerint, s reménykedem abban, hogy egyúttal Urunk kedve szerint is. Kezdő áhítatunkra a Habakuk 2,1-4-et bízta rám az Úr.

A tárgyrendünk első és egyben leghosszabb témája a szövetségünkön belül folyó missziómunka áttekintése volt. A gyülekezeteink beszámolóit (melyet a jelenlévő küldöttektől hallgattunk meg) folytattuk az olyan beszámolókkal, amelyeket levélben kaptunk – *Palm Bay, Kelowna, Melbourne, Venice*. Ha pl. a távolság nem is tette lehetővé a személyes jelenlétüket, örömmel olvastunk-hallottunk a közöttük végbemenő

folytatás az 5. oldalon

Az Évközi Gyűlés résztvevői: Kulcsár Sándor Ip., Herjeczki Géza Ip. a *Missziós és Jótékonyági Bizottság* vezetője, Bákai István (Torontó), Szin Dávid (Alhambra), Lipták Dániel (New York), Lukács János Ip., Jakab Márton (New York), Veres Sándor (Cleveland), Szegedi Ervin (Torontó), Lakatos Csaba (Cleveland), Gergely István Ip. szövetségi elnök, a *Végrehajtó Bizottság* elnöke, Mikó Tibor (Detroit), Balla Zsigmond (Alhambra), Balla Sándor (táborvezető), Szabó István (Chicago), Püsök Dániel Ip., Koncz Béla (Chicago), Fűr Béla (Detroit)

Vasárnap délelőtt a torontói gyülekezettel együtt. Imaórávezetők: Szin Dávid és Lipták Dániel. Kulcsár Sándor tv. ígét hirdet. A bizottság alkalmi kórusát Fűr Béla vezeti. Az úrvacsorai asztalnál: Szabó István, Püsök Dániel és Mikó Tibor.

ÁHÍTAT

“Mondjatok egymásnak zsoltárokat, dicséreteket és lelki énekeket; énekeljete és mondjatok dicséretet szívetekben az Úrnak, és adjatok hálát az Istennek, az Atyának mindenkor mindenért, a mi Urunk Jézus Krisztus nevében” (Ef 5:19-20)

Isten Lelkének az uralmát (*“teljete meg Lélekkel”* – 18.v.) a hívő közösség életén nem az eget-földet rengető csodák bizonyítják. A legelső jele annak, hogy a Szentlélek vezetésének alávetette magát a Gyülekezet, az Isten dicsőítésére való józan készség legyen – írja az efézusiaknak Pál apostol. A szívekből felfakadó istendicsőítés a hála kifejezése Istennek, és tanúságtétel Istenről. A gyülekezet éneklése tehát a hitnek egy olyan hangadása, ami semmi más zenei élményhez nem hasonlítható.

Már az ószövetségi istentiszteleti alkalmaknak szerves részét alkotta a gyülekezeti éneklés és zenélés. *“Vigadjatok az Úrban, ti igazak! Az igaz emberekhez illik a dicséret. Adjatok hálát az Úrnak citeraszóval, tízhúru lanttal zengjete neki! Énekeljete neki új éneket, szépen zengjenek hangszereitek!”* (Zsolt 33:1-3). A változó életkörülmények és az egymást váltó generációk a zenés tanúságtételnek egyre bővülő repertoárját hagyományozták az utókorra, amiből a bibliai Zsoltárok könyve – hitünk szerint – az Isten Lelke által ihletett változatásként maradt fenn mindmáig. Nem véletlen, hogy az apostol is a zsoltárokkal kezdi az idézett felsorolást. Az ószövetségi választott népnek ezek az énekei példák is arra, ahogyan a különböző élethelyzetek, válságos és kiváltságos helyzetek lelki tanulságai az egyén és a közösség hitvallásává formálódhatnak.

A gyülekezeti éneklés a hívők lelki javát hivatott szolgálni. Spurgeonról maradt fenn, hogy az új énekek bemutatásakor különösen is figyelte a gyülekezet reakcióját, és csak azok az énekek kerültek be a Metropolitan Tabernacle énekeskönyvébe, amelyek pozitív hatásáról meggyőződött. Természetesen, helye van az olyan zenei megszólaltatásnak is, ami elsősorban evangélizációs célt, tehát a még nem hívők elérését szolgálja, de az legyen a hívő gyülekezet legértékesebb ajándéka, mintsem a hívőket is megbotránkoztató ügyeskedés a modorosság, a hangulatteremtésre.

Amikor egymást megszólítjuk, és együtt megszólalunk, amint hitre hívunk és hitet vallunk az éneklésben, dicséretet is mondunk az Úrnak. Én

csodásnak tartom szinte minden vasárnap reggel, amikor először “felhangzik” a gyülekezet éneklése. Gyönyörű dolog az, hogy idősek és fiatalok, annyifélek, ahányan csak vagyunk, egyszer csak egyet “mondunk,” mégpedig énekelve! Énekelnek azok is, akik – ahogy elképzelem – egész héten aligha tettek. Örömmel „fújja” a botfűlű, akit annak tartanak a jobb hallásúak, mert ő sem maradna ki a dicsőítésből. Sokféle jártukból megérkeznek a gondolatok, hogy felvegyék a költő szavait, és a zeneszerző dallamával úgy és olyan irányba induljanak, ahol békességet, feloldozást, új jót vagy éppen újabb kihívást találnak majd. Mert az éneklő helyet változtat. Utas, mintha vonatra szállna. A gyülekezeti éneklés mozdít ugyanis a lelken: élményileg is beolvasztja a közösségébe, hogy az istendicsőítés megtörténhessen a megváltott lelkeknek abban az egységében, ami a Lélek teljességéről, a Szentlélek uralmáról tanúskodik.

Könyörögjünk, hogy Isten dicsőségét és egymás örömét szolgálja éneklésünk!

Novák József

IMÁDSÁG

Vedd életemet a kezébe Uram, és tedd vele, ami neked tetszik. Ezentúl nem utasítom el magamtól sem az örömeiket, sem a nehézségeket, amelyeket beleszöttél az életembe. Elég, ha azt tudom, hogy minden dicsőségedre szolgál. Minden terved jó. Mert minden szeretet. Csak önmagamtól szabadíts meg! Add, hogy hallgatagon, csöndesen belenyugodjak szent akaratodba. Akkor majd felgyullad szívemben örömdől fénye. Lángja a Te dicsőségedre lobogjon, csak azért éljek! És töltsd be egész életemet a szeretet egyetlen gondolatával és egyetlen kívánságával, hogy szerethesselek, nem az érdemért, nem is a tökéletesség, vagy az erény szentségeért, hanem egyedül teérted, Istenem!

Thomas Merton - gleam.hu

MINDENKIT MEGTARTÓ SZERETET

Máté 18,11-14

Ülök az imaházban a megszokott helyemen. Úrvacsorázott a gyülekezet. A záróének előtt-alatt – fejben – „népszámlálást” tartok. Ki hiányzik e szép napon? És vajon miért? – *„Az Úr nem akarja, hogy egy is elvesszen!”*

Akik itt lehettünk, hány eltévedt (elmaradt) juhot fogunk a következő

héten megkeresni, meglátogatni? A „baptifont” is lehetne erre használni.

De mi lesz azzal a testvérrel, akinek „*nincs embere*”? (Jn 5,7) – Aki senkinek sem hiányzik?! Akire netán úgy gondolok, hogy talán jobb is, hogy nincs itt. Mennyire megsértett a múltkor! „Belebégetett” az életembe. Fel akart öklelni. És nem kért bocsánatot azóta sem. – Akinek annyira hiányzik, majd utánamegy!

Földi küldetése végén az Emberfia így közölte velünk akarátát: *„Menjete el!”* – Nemcsak az újakért, hanem a „régiek” érdekében is. Az Úr ugyanis nem akarja, hogy egy is elvesszen. Sőt! Azt akarja, hogy egy se vesszen el!

Ne légy személyválogató! Jézus szeretete nemcsak megváltó irgalom, hanem megtartó kegyelem is egyúttal.

Mi lesz veled, ha te is megbotlasz, netán elesel, és nem lesz, aki lehajoljon hozzád, nem lesz, aki fölemelne?! Hiszen még az ő tanítványai is *„mind elhagyták őt és elfutottak”* (Mt 26,56).

Gerzsenyi Sándor (Áhítat 2016)

TÖVISKORONA

Jn 19,1-16

A korona a dicsőség és az üdvösség jele, a tövis a szenvedésé. Tövis és korona együtt: a gúny megnyilatkozása. Pilátus gúnyolódik, s megtehetette. Ám a Király a töviskoronával és bíbortaláston is ugyanaz maradt. Vagy, ha lehet még fokozni, ezekkel vált az igazi Királlyá, Isten Bárányává. A töviskoronás zsidó Messiás az Isten adta Üdvözítő; az egész világ üdvözítője.

Ti feszítétek meg, én nem fogom - mondta Pilátus, hiszen nem találom bűnösnek. De megkorbácsoltatta, s hagyta, hogy töviskoronát nyomjanak a fejébe; ez csak az első lépés. Jön a bíbortalást, s azután a halálos ítéletet is alá fogja írni. Pedig nem akarta. Ezen a síkos úton azonban nem lehet megállni.

Hányszor mondtuk balgán: *tudom én, meddig mehet el az ember...* Ha a kisujjadat adod, megtalálja a fogást rajta a kísértő, s a karod után te magad is a rabságába kerülsz. Az ördög fogságába jobb, ha ideiglenesen sem tesszük bele a lábunkat. Nehéz, sőt lehetetlen onnan kikerülni. Szabadulni lehet csak abból. A szabadulás viszont nem rajtunk múlik: ahhoz szabadító kell.

Hála az Úrnak, van szabadító: a töviskoronás király a Szabadító. Vagy tudsz más megoldást? Én kizárólag a töviskoronás Király szabadítását ismerem, s őt magasztalom!

Herjeczki Géza (Áhítat 2016)

ÉVKÖZI GYŰLÉS, RÁMA TÁBOR folytatás a 3. oldalról

missziómunkáról. A szórványban jelentkező missziós kezdeményezésekről is beszélgettünk. A beszámolókat imádságainkkal meg-megszakítva kísértük figyelemmel.

Meghallgattunk a szövetségünkön belül munkálkodó *Női, Férfi, Ifjúsági és Lelkipásztori* al-szövetségek munkájáról is egy-egy jelentést. Különösen is hangsúlyt kapott a fiatalok közötti, egyre bővülő és reménységre okot adó munka. Áldást kívánunk rájuk, és segítségükről biztosítjuk őket.

A visszatekintés után természetesen az előzetekintés következett. Az előttünk álló szövetségi alkalmainkat tekintettük át, illetve tettünk néhány indító lépést, döntést, ahol kellett. Nagyszerű év, gazdag program áll előttünk ezúttal is. Az *Evangeliumi Hírnök* folyamatosan hirdeti majd az eseményeket, meg természetesen közölni fogja róluk a beszámolókat is. Most csak a legközelebbit említem: a május végi ifjúsági találkozót a torontói gyülekezet fogja megtartani.

Az Évközi Gyűlés készíti elő a következő évi *költségvetést* is. Az Úr iránti hálával, és a pénzügyi szakembereink/ testvéreink körültekintő munkájának eredményeként sikerül a tavalyi évet pozitív mérleggel zárni. *Balla Zsigmond* testvér mindenre kiterjedő ismertetései után elkészítettük a jövő évi terveket is. Jóreménységgel kérjük és várjuk Urunk áldását a továbbiakra nézve is.

Az évközi áldott ráadása volt, hogy a torontói gyülekezet itt a táborban tartotta meg a vasárnapi, ezúttal úrvacsorával is egybekötött istentiszteletét. Az imaórán két -a gyűléseinken először résztvevő- fiatal küldött testvérünk szolgált: *Lipták Dániel* (New York) és *Szin Dávid* (Alhambra). *Püsök Dániel*, helyi lp. testvér személyes bizottságtételekre adott alkalmat ezután a jelen lévő lelkipásztoroknak és küldötteknek. Az igehirdetést *Kulcsár Sándor* testvér tartotta, melyben hangsúlyozottan ez az üzenet hangzott: „*a Mester itt van és hív téged.*” Az úrvacsora előtt újra szolgált a Fűr Béla tv. által vezetett évközi-férfikórus.

Az áldásos istentisztelet és a bőséges ebéd után (amelyet ezen a helyen is köszönünk a torontói gyülekezetnek, testvéreinknek), hazafelé tartva elmentünk az épülő torontói imaházhoz, ahol *Püsök Dániel* és *Balla Sándor* testvér tájékoztattak bennünket az építkezés részleteiről is. Az Úr adjon erőt testvéreinknek a folytatáshoz és segítse őket egészen a befejezésig is.

Herjeczki Géza

Beszélgetés Veres Sándorral, a clevelandi gyülekezet egyik küldöttjével

Örülök, hogy évek után újra részt vetél gyülekezeted képviselőként az évközi gyűlésen. Mondj valamit az elmúlt két napon szerzett élményeidből.

Mivel már elég régen voltam hasonló gyűlésen, egy kicsit izgultam, hogyan lesz? Láttam a testvérek mosolyát, a barátságos fogadtatást, éreztem a lelki közelséget, nagyon örültem neki, hogy itt lehetek, s láttam ugyanezt Csabán is. Éreztem, hogy pozitívan ott vagyunk szövetségünknek a munkájában. Hiszem, hogy a Jóisten Szentlelke által elvégezhetjük az Isten dicsőségére levő terveket. Hogy gyülekezeteink fejlődjenek, még több magyar lelket elérjünk, s jó rendben és ékesen menjen minden.

Nagyon jó volt ez a pár nap együtt. Nagyon örültem a gyűléseknek. Érdekes témák voltak, hasznosak. Olyanok, amiken érdemes volt átmenni, megbeszélni, és az Úr Lelke által sok mindent helyre tenni. Hiszem, hogy ez az áldás ki fog terjedni a gyülekezeteinkre is. Ha érezni fogjuk a békességet, örömet, előrelátást a szövetségben, gyülekezeteink is élőbbek lesznek, hasznosabbak leszünk szövetségünk és népünk számára.

A misszióbizottsági gyűlésen az első nagyobb témakör a gyülekezeti és missziós beszámolók voltak. Hogy hatottak rád a hallottak?

Nagyon érdekes volt. Nem tudtam az adatokat, s hogy milyen tevékenységek mennek végbe mostanában a gyülekezetekben. Sok minden új dologra felfigyeltem, ami áldás külön-külön a gyülekezeteknek. Ifjúsági munka, gyermekcsoport, új programok beindulása. Ahogy láttam, a taglétszámok is elég szépek. Nálunk Clevelandban egy kicsit most megfogyatkozott a gyülekezet, de hiszem, hogy az Úr Lelke által nálunk is fel fog szaporodni a testvériség. És az Úr meg fog érinteni olyanokat is, akik most még távol vannak az Úrtól, vagy a gyülekezettől. Szép volt hallgatni a testvéreim beszámolóját és örültem, hogy mi is beszámolhattunk azokról a pozitív vonásokról, amelyeket tapasztalunk, amióta Kulcsár Sándor testvér és kedves felesége közénk jött és átvették a gyülekezetünk pásztorolását.

Hogy élitek meg ezt az új indulást?

Először is mindenki nagyon örült, hálás volt, és nagy szeretettel fogadta Kulcsár testvéreket. Ők is nagyon szeretnek bennünket, törődnek velünk, felhívnak telefonon, meglátogatnak bennünket, körbehívják a testvéreinket, olyanokat is, akik eltávolodtak a gyülekezettől és jó idő óta nem jelentek meg. Két család teljesen vissza jött az angol közösségből, s együtt örvendezünk az Urban. S hiszük, hogy ilyenek lesznek ezután is, mert Kulcsár testvérék imádkozva, bőjtölve az Úr előtt állva, felelősségteljesen végzik ezt a munkát. Kulcsár testvérek szíve vágya, hogy újból egymásra találjon a testvériség Clevelandban és a gyülekezetünk újból tele legyen. Hiszem, hogy új megtérőkkel is megajándékoz Isten ez által.

Ez egy szövetségi évközi gyűlés volt. Hogy látod, szüksége van-e a clevelandi gyülekezetnek a szövetségre, közösségre?

Nagyon fontosnak látom, hogy ebbe a szövetségben tartozunk, s itt egymást támogatjuk. Még egyszer megköszönöm a szövetségnek, hogy ilyen nagy szeretettel felkarolta a gyülekezetünket, kíségetett, amikor nem volt nálunk lelkipásztor. Havonként jöttek a lelkipásztorok, úrvacsorát osztottak, tanácsokat adtak, imádkoztak velünk, s hiszem, hogy hazamenve imádkoztak értünk, hogy közösségünk megtalálja a célját, és ne menjünk szét, hanem tovább szolgáljunk neve dicsőségére.

Beletekinthettem, sokkal mélyebben, mint évekkel ezelőtt, hogy mennyire fontos, hogy szövetségünk van. Lelkipásztoraink ebben a szövetségben vannak, s mi, gyülekezeti képviselők is közösségben lehetünk velük. Szolgálhatunk együtt, neve dicsőségére és gyülekezeteink épülésére.

Hallottam, hogy gyülekezeti lapotok, az Ébresztő, melynek te vagy a szerkesztője, kerek évfordulóhoz érkezett.

Istennek dicsőség és hála, hogy ebben az évben beléptünk a 25-dik évfordulóba. Novemberben tölti be lapunk a 25-dik esztendőt. Nekem is csoda, hiszen annyi probléma ellenére rendszeresen el tudtam készíteni. Neked nem kell mondanom, hogy nem könnyű folyamat ez.

Hála az Úrnak, beléptünk az ezüst évbe. Közösségünk örül ennek. Több-ször is megkérdeztem a gyülekezetet, hogy szükség van-e rá? Minden alkalommal pozitív választ kaptam. Hiszem, hogy ameddig az Úr akarja és éltet, addig folytatódni fog a lap, Isten dicsőségére.

Az Úr áldja meg a munkádat is, meg az Ébresztő szolgálatát! Vidd haza szövetségünk és a testvériség köszöntését.

Veres Sándort a szerkesztő kérdezte

NŐI CSENDESNAPOK A BILLY GRAHAM CENTERBEN

Generációk tegnap, ma, és holnap...

2016. március 11-13 között az Észak Amerikai Magyar Baptista Nőszövetség szervezésében Női Csendes-napokat tartottunk az Észak Carolinai Asheville-ben, a Billy Graham Konferencia Központban.

Örömmel indultunk útnak péntek reggel egymást biztatva, lelkesítve, és számon tartva, hogy ki mikor indul és érkezik meg a helyszínre. Dél tájban landoltunk Charlotte-ban, és miután autót béreltünk, még kb. két órást várt ránk. A nap meleg sugarai és a szép hegyi tájak eltöltötték a szívünket örömmel és jókedvvel, és alig vártuk, hogy megérkezzünk. Egy csendes, a világ zajától távol eső és felfrissülésre alkalmas környezetet várt ránk.

Isten kegyelméből és szeretetéből anyák, lányok, nagymamák mindent

Miközben napjainkban egy időben kell eleget tenni többféle szerepnek, pl. háztartási munkák, család, karrier építése, munkahely, gyülekezet stb. között felgyorsuló világunkból különböző hatások érnek bennünket. Emiatt aztán gyakran konfliktus helyzetbe kerülünk, és keressük a feladataink közötti egyensúlyt. Az egyensúly keresését csak nehezíti a generációk közötti különbség gyors változása. Lássuk be, másként tájékozódunk az idősebbek, és másként a fiatalok. A fiatalok előtt sok az alternatíva, és sok esetben nem látnak példát maguk előtt, illetve a hozott példák nem továbbadhatóak. Mi a teendő, hogyan változzunk? Mi a mi tájékozódásunk alapja?

A fenti kérdéssor egy fontos igei kijelentéshez vezet el: Zsid 13:8-9a. *„Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Különböfélé idegen tanításoktól*

félretéve vállalták ezt az utat azért, hogy közösségben lehessünk az Úrral és egymással.

Vissza gondolva a hétvége áldásaira, nagyon hálásak vagyunk Dr. Berszán Lídiáért, aki elfogadva meghívásunkat Kolozsvárról vállalta a hosszú utat, hogy szolgálhasson felénk. Előadásai-ban ötvöződött a szaktudás és az Úrral való járás sajátos tapasztalata.

A Konferencia mottója: **Generációk tegnap, ma és holnap avagy Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké.**

Péntek este vacsora után került sor az első előadásra: *Női szerepek a mérlegen, illetve Hogyan hat a globalizálódás a hagyományos női szerepekre?* Csupán néhány gondolat az előadásból:

folyamatos egyensúly keresést jelent.

Szombat reggel szép napra ébredtünk. Voltak akik úgy kezdték a napot, hogy kocogni mentek a kinti friss levegőre. Majd a finom reggeli után készek voltunk dicsőíteni a mennyi Atyát szép lelki énekekkel, amiket Boda Erika és énekestársai készítettek elő számunkra.

A második előadás címe: *A nő értéke és önértékelése.* Ismét egy kis ízelítő az elhangzottakból:

Önértékelésünk alapjai: befogadott-nak, értékesnek és alkalmasnak lenni.

Egy feladatot is kaptunk kérdések formájában, amit ki-k magának kellett megválaszolni, és később ezek a

Meghívott előadónk: Dr. Berszán Lídia

kérdések adták a csoportos beszélgetés irányát is. Vannak-e olyan emberek a környezetünkben, akik csak önmagunkért el tudnak fogadni? Mik az értékeim? Miben vagyok ügyes? – Nagyon fontosak a visszajelzések! Ismerem-e a lehetőségeimet, határait és korlátaimat? Nagyon fontos a helyes önismertet! Jakab apostol mondja, hogy az Ige egy olyan tükör, amibe belenézhetünk: a „szabadság tökéletes törvénye.” Az Ige tükrében helyes önismertetre jutunk. Ésaiást amikor elhívta az Úr, látta az Urat, és az Ő jelenlétében meglátta önmagát, és felkiáltott: *„Jaj nekem...”*, de amikor az angyal megérintette, azt mondta neki: *„...bűnöd el van véve, vétkezed meg van bocsátva.”* (És 6:1-7)

Fontos Krisztus testébe beintegrálódni, mert így időtálló és idősszerű értékekhez juthatunk. *„Teljes öröm van Tenálad”* – mondja a zsoltáros. Fil 4:13-ban azt olvassuk: *„Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.”* Fontosabb az Őbenne maradás, mint az érte végzett teljesítményünk. A teljesítményünkben csak akkor van érték, ha Ő tehet képessé, ha Ő készítheti el számunkra a jó cselekedeteket, amelyekben járnunk kell, és ha Ő adhat hozzá bölcsességet, hogy megtegyük azokat. Eközben nagyon fontos az ima, az Úrral való kapcsolattartás. A belső beszéd mindig meg kell előzze a tettet.

Minden életkorban, minden helyzetben fontos, hogy megtaláljuk a feladatunkat. Szükséges, hogy változzunk. A körülmények változása is hozza, hogy mindig igyekezzünk a legjobbat kihozni magunkból. Korlátaink között hajlamosak vagyunk az elcsüggedésre, de a Tőle való függésben megtapasztalhatjuk, hogy Ő tesz alkalmassá bizonyos feladatok elvégzésére.

Szó volt az önbizalomról is. A szó maga a bibliában nincs említve, de közvetett utalásokat gyakran találunk az önbizalommal kapcsolatosan. A Péld 3:5-ben azt olvassuk: „Bizodalma legyen az Úrban teljes elmédől, a magad értelmére pedig ne támaszkodjál.” Jézus bolondnak nevezi a magában és a szerzeményében bízót. (Lk 12:20) Ha magunkra nézünk, elbizakodunk vagy elkeseredünk. A Hozzá való ragaszkodás, a Tőle függés belső tartást és energiát ad. A bibliában kb. 70x fordul elő: boldog ember az, aki az Úrban bíz és reá hagyatkozik.

Lukács Erzsike köszönti Berszán Lidiát, és szervező munkatársait: Gergely Piroskát és Novák Györgyit

Az előadás után kiscsoportokban folytattuk a beszélgetést. Mindenki a saját korosztályával tudta megbeszélni az aktuális témákat, a csoportvezetők segítségével.

Ezután várt bennünket a finom ebéd. Majd kilépve az ebédlőből a napsütéses teraszon fényképeket készítettünk.

Délután sokféle lehetőség kínálkozott számunkra: ismerkedés, beszélgetés, „Ruth's attick” bookstore meglátogatása. A délután folyamán Dr. Berszán Lídia lelkigondozói beszélgetéseket is vállalt. A felajánlásra többen is jelentkeztek.

Majd ellátogattunk a „Chapel”-ba. A konferencia központtól úgy fél órányi gyaloglással lehet eljutni oda. Egy szép kis kápolna, beépítve a domboldalba. Barátságos, tiszta, világos ablakok... máris otthonosan éreztük magunkat és egyik éneket a másik után énekeltük. A terem akusztikája gyönyörűen visszahangozta velünk Urunk dicséretét. A kápolna emeleti részén egy imaterembe érkeztünk, ahol egy dolgot lehetett tenni: leborultunk és hálát adtunk. Majd az

alagsorban egy kisebb kiállítást tekinthettünk meg Billy Graham testvér munkásságáról.

Ezután már csak kevés időnk maradt, hogy készüljünk a vacsorára és az esti előadás meghallgatására.

A harmadik előadás címe: *Tetszeni vagy szeretni? Anya és lánya – szövetség az életért*. Konkrétabban a nők kapcsolati sajátosságairól volt szó: mik az erősségei és a gyengeségei? Továbbá praktikus tanácsok hangzottak el anyáknak és lányoknak, két igei példán keresztül. Egy pozitív és egy negatív példa lett bemutatva. *Jókébed és Mirjám* gyönyörűen összefognak, hogy megmentseék Mózes életét. Mindketten nagyon szeretik Mózeszt. Kockáztatnak és összedolgoznak. Isten együtt dolgozik velük, tervük sikerül, elérik céljukat: életet mentenek!

A másik példa *Heródiás és Salomé*. Anya és lánya, szintén cselekvés közben. Ez esetben viszont a mozgatórugó a gyűlölet és a tetszeni akarás. Döbbenetes, ahogy összedolgoznak az élet ellen. Csapdát állítanak, és a terv sikerül. Salomé megnyerte a király tetszését, de ez egy ember életébe került.

Tudatosan vagy nem tudatosan példák vagyunk lányainknak: tetszésben, szeretésben, szövetségben, az életért vagy az élet ellen. A kiváltképpen való út a szeretés és segítés. Az mindig a másik ember javáról szól.

Ezután játékokra került sor Szabó Erika vezetésével. Miután a márciusi születésnaposokat köszöntötte, előre hívta az anyákat és leányaikat. Létszámban is szép csapat állt elő. Köszöntötte őket, majd mindnyájan felsorakoztunk a terem közepén. Egyik cipőjét mindenki ott kellett hagyja a közepén. Ezután Erika imádkozott a cipőkért és a gazdáikért. Majd mindenki magához vett egy cipőt és meg kellett keresse a gazdáját azzal a feltétellel, hogy öt dolgot megtud róla. Jó lehetőség volt az ismerkedésre.

Élményekkel tele tértünk nyugovóra szombat este.

Másnap esőcseppek csendesen kopogó hangjára ébredtünk. Összepakolás, szobák kiürítése, a hazautazás gondolatai kötötték le többnyire a figyelmünket. A reggeli után készek voltunk az Úr dicsőítésére és a negyedik előadás meghallgatására: *Az én Misnám – Generációs történetek Isten csodáiról*. És 55:10-11 „...Az Ige nem tér vissza üresen, hanem eléri célját...”

Tanítást hallhattunk a generációk közötti különbségekről, tájékozódásról, alkalmazkodásról és kapcsolatokról. Tudunk-e tenni valamit, hogy segítsük a fiatalabb nemzedék tájékozódását, kapcsolati viselkedését? – A Misna a szájhagyomány útján tovább adott Igét

jelenti. Az Isten tetteiről és csodáiról szóló történetek átadása felelősségünk és egyben lehetőségünk is. A fiatalabb nemzedékben felébreszteni a Krisztus követése iránti vágyat életpéldáinkkal és történeteink által lehet. Gyermekünk életében vannak különösen fogékony időszakok, amikor érdeklik őket az elődeik Isten-élményei és a hittapasztalataikról szóló történetek. A hitre-jutásukért sokat tehetünk mi szülők is.

Ezzel a felelősséggel és lehetőséggel a szívünkben hagytuk el ezt a csodálatos helyet: NC. Asheville, Billy Graham Center at the Cove. Mindig úgy fogunk gondolni erre a helyre, mint ahová még szívesen visszajönnénk máskor is... talán ismét egy “csendes hétvégére”?

Hálás szívvel köszönjük az Úrnak, hogy lehetővé tette számunkra a konferenciát, és az Ő áldásaiban részesített bennünket. Köszönjük a Szövetség vezetőinek, hogy támogattak bennünket anyagiakban és imádságban egyaránt. Köszönjük Lídia szolgálatát. És végül, de nem utolsó sorban köszönet illeti Novák Györgyit, Gergely Piroskát, és mindazokat akik kisebb-nagyobb részt vállaltak a konferencia megszervezésében.

Mindenért az Úré legyen a dicsőség!

Lukács Erzsike

A márciusi Női Konferencia margójára

Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Zsid 13,8

Bár a világ változik körülöttünk, nap mint nap különböző hatások érnek minket és családjunkat, egy dologban biztosak lehetünk: van Valaki, aki nem változik, akihez bizalommal fordulhatunk minden élethelyzetben, aki előtt nincs lehetetlen helyzet, és akiben bízhatunk, hisz megígérte, hogy velünk lesz.

A csendes-napok valóban csendes, áldott percei az áhítatok voltak.

Isten nőnek teremtett minket, ami azzal is jár, hogy sokakban felmerül a kérdés, így bennem is, hogy *hogyan is lesz csendes ez a hétvége?*

De minden el volt már készítve, így az örömteli találkozások mellett, a dicsőítésen, az előadásokon és bizonyoságte-

véseken keresztül meghallhattuk Isten hozzánk szóló szavát, mert valóban, ahol ketten vagy hárman az Ő nevében összegyűlnek, ott van közöttük. Ott volt Jézus, az elmondott szavak mögött, a kiscsoportokban őszintén kimondott megnyilatkozásokban, az örömeiben.

Az utazástól és az időjárástól való féltelmet is elvette a szervezők szívéből, és azt hiszem őszinte hálával köszöntünk meg mindent, amit elkészített.

Csodálatos, ahogy Isten megteremtette a nőt, és amilyenre teremtette. Megkaptuk a befogadás és gondoskodás képességét, és a legnagyobb ajándékot: az anyaság örömét is.

Bár még nem vagyok édesanya, de ahogy haladok előre a korról, egyre jobban érzem, hogy milyen csodálatos érzés is lehet, és egyben hiány is, ha nincs.

Mert Isten, ahogy hallottuk az előadásokból is, társas lényeknek teremtett minket, és bár a feminizmus azt hirdeti, hogy mi nők képesek vagyunk helytállni egyedül is, igazából a szívünk mélyén vágyunk a bátorításra, egy hűséges társra.

Foglalkoztat bennünket az önértékelés is nagyon sokszor. *Mennyit érek? Fontos vagyok-e? Helyt tudok-e állni a gyülekezetben? Hogyan bontakozhatok ki? Mik az erősségeim? Mik az értékeim? Miben vagyok kompetens?* Jó volt ezekre a kérdésekre kisebb csoportokban választ kapni.

Mindezek mellett számomra a vasárnap délelőtti előadás volt sokatmondó. Amikor arról volt szó, hogyan adjuk tovább gyermekeinknek, unokáinknak, a mai generációnak Isten Igéjét. Fontos a történetek mesélése gyerekeinknek, főként a személyesen átélt megtapasztalá-

kor kaptunk, vagy amikor imádkoztunk értük. Jussanak ezek gyakran eszünkbe, bátorítsanak bennünket. Merjünk bízni Benne, mert Ő ma is ugyanaz, nem változik, hűséges, és amit megígért azt meg is tartja!

Ahogy engem bátorított, bátorítson titeket is: *“tiétek ez az ígéret és gyermekeiteké, sőt mindazoké is, akik távol vannak, akiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk”. Apcsel 2,39*

Tünde Koncz Phee

HUNGARIAN BAPTIST WOMEN'S CONFERENCE

I count it a pure blessing to have been able to take part at the 2016 *Hungarian Baptist Women's Convention Conference*, which was held at the breathtakingly beautiful *Billy Graham Training Center at The Cove* (Asheville, NC) between March 11 and 13. When I was approached the prior year regarding leading the women in worship for that weekend, I did not know that God had much more in store for us than we could have ever imagined. From the gorgeous scenery, relaxing atmosphere, bonding of family and friends, fellowship with other Hungarian women from numerous states, delicious gourmet food (let's not forget the food!), inspiring messages from our guest speaker, worship with a room full of women lifting their voices to our Lord... God blessed us more than we deserved! All glory be to God!

The Conference opening was held Friday evening by the President of the *Hungarian Baptist Women's*

presentation by Dr. Berszán was entitled: *“Womens' Roles on the Scale: How does globalization effect the traditional roles of women?”* Dr. Berszán touched upon the challenges of a changing world and raising children in a technological world in comparison to the roles of women in the transition of these changes.

The title of the second presentation, which was held Saturday morning, was *“Am I worth only what I achieve? A womans' value and self-value.”* In other words, what are women worth and what I am worth as a woman? Is it measured in reachable “worldly” goals and/or expectations? Is a woman only worth what she can accomplish such as how many children she can birth? Or how great of a partner she is? As Dr. Berszán stated, a woman's value should be measured through the eyes of God according to the Bible. The third presentation by Dr. Berszán was held Saturday evening and was titled: *“To be liked, or to love? Mother and daughter: a covenant for life.”* In this presentation, Dr. Berszán touched on different relationship types between a mother and daughter and distinguished on how to keep a mother-daughter

relationship healthy and strong. Lastly, the Conference was wrapped up by the fourth presentation on Sunday morning: *“My Mishnah. Generations of stories of God's miracles.”* The Mishnah is also commonly known as the “Oral Torah” of the Jews, which consists of six orders that are then broken into a total of 63 tractates. In other words: we were asked to consider what our Mishnah may be? What are some orders or stories, that if we were asked, we may be able to put into our own modern-day Mishnah? What is our own story?

Dr. Berszán closed the conference with reminding us that we, as women, wear many hats: wife, mother, daughter, daughter-in-law, mother-in-law, grandmother, sister, employee, boss, professional; the list goes on and on, but, the most important question that we need to ask ourselves is who am I to God? Am I fulfilling my roles in a way that is pleasing to the Lord? Am I being

sok. Fontos, hogy lássa gyermekünk a bennünk levő élő hitet. Megjegyeztem azt, hogy amíg élő hitre jutnak, addig az elődeik hite fontos kapaszkodó lehet. Nagyon fontos, hogy amikor megkérdezik, *anya te hogyan csináltad, te hogyan döntöttél*, akkor szavaink igazolják korábbi tetteinket.

Lidia nagyon fontosnak tartotta a gyermekeinkre, és az egész életünkre nézve, hogy támaszkodjunk Isten ígéreteire! Biztosan tudnánk felsorolni igéket, amelyeket gyermekünk születése-

Convention, Mrs. Erzsébet Lukács. The guest speaker for the Conference was Dr. Lidia Berszán, Professor at Babes-Bolyai University in Kolozsvár, Romania. The topic Dr. Berszán chose for the Conference was: **“Generations yesterday, today and tomorrow... Jesus Christ yesterday, today, and forever.”** Although this was the main topic for the Conference, it was further broken down to four presentations, subparts rather, in which a more in-depth teaching was given at each presentation. The first

an example to my family while fulfilling my roles as a "modern-generation" woman? My prayer is that we may be beacons of light in this darkened world and leave our legacies from generation to generation of what a true God-fearing, Christian woman truly resembles.

Erika Boda, Cleveland, OH

At the Mid-Year Meeting of Our Convention

As someone who had never gone to the yearly convention before, I didn't quite know what to expect. I wanted to attend so that I could gain an understanding of how the finances of the convention work, how we support field missionaries, local churches, and where there may be an opportunity to help in the future.

I met another brother who was also there for the first time, and we started talking about life, growing up in the church, and America more broadly. More importantly, the initial reason I wanted to attend seemed to be engulfed by the discussions we had. A summary of the most important points are compiled below.

The first was the realization that all of the people in our churches, the members who lead them, the pastor, and general population are all men and women that are human beings. We often hold up leaders on a pedestal, when in reality they are people in need of encouragement like us, get tired like us, and are subject to the same challenges as us. I believe we know this, but often forget, and is good to be reminded of. Encourage the people in your churches. Each of them is small and we likely all know each other. Why go in on Sunday for a formality, when it can be more.

The second, and most important is that we live in a world that is not like the ones before us. Things are faster, more connected, and as a result our attention is divided constantly. I realized that it is

often the case that Satan doesn't need to tempt us, or spend very much effort to get us to walk on a path that is not the Lord's.

Many of us come from a background of immigrants. One of the things we have learned from our parents is the value of work. One of the things we have learned from the bible, our churches and religion is to work as to the Lord, and not merely for the sake of work or show. I realized that as a result, we often put work first, the church first, and everything else before our family which should be our primary obligation.

In this, Satan doesn't even need to be involved in our lives because we are our own enemies. We are so focused on trying to realize the efforts our parents and churches have put into our lives, that we devote our lives to success (however measured). We justify this by

Members of the Missions Committee

remembering the example of Paul and his work, the instructions from the Lord, and the sermons we hear in our churches. These are all good. I am not saying they are not. They become dangerous when we focus on them primarily.

I know that this is easier to write down than the reality. Some people genuinely have no choice, they have to work two jobs to provide for their family, and support them, and even in these cases they can barely get by. But we often forget the promises of the Lord and his power over our lives. That he is the one that provides for our needs, not us. Yes, it happens that we have jobs, we work, and everything moves along, but it is a result of his will and effort in our lives, and not because we are smart, or strong, or powerful.

I realized at least for me personally that success is addictive. Work is addictive. And the overall life we live in is addictive. At any time I can find out how anybody is doing by going on facebook or linkedIn, or how a company is performing by looking at the internet. Satan doesn't need to tempt me, because the very lessons I learned and values I hold which are all good, are taken to a degree where they hurt me, and those around me. I do not know if

this is the case for others. If it is, I can only encourage you to remember that the Lord never leaves his own. His promises always stand. This can't be the first time that this has happened in history because there is nothing new under the sun (said a wise man once), and if this is so, that means the Lord is the answer as he always is. I need to be vigilant because the best of what I have can easily turn into the worst. Maybe this is the case for you too?

Daniel Liptak

ECUADOR 7.8 EARTHQUAKE

Washington, DC (BWA)--Baptists in Ecuador and other countries are offering emergency relief to those affected by the 7.8 earthquake that struck the country on April 16.

Almost 600 have been killed, more than 8,300 were injured and more than 150 remain missing.

Israel Baptist Church in the city of Guayaquil said "We're getting bottled water, canned food, dry food, powdered milk, tents, basic hygiene products, portable batteries, lamps and kitchen utensils" to earthquake victims.

The congregation's pastor is *Parrish Jacome, Baptist World Alliance (BWA)* regional secretary for South America and executive director of the Union of Baptists in Latin America. Jacome declared the earthquake as "one of the most terrible events to have happened in Ecuador."

A *Rescue 24* team comprising *Hungarian and North Carolina Baptists* in the United States arrived in the country on April 18. They are working with Ecuadorian Baptists to assist with search and rescue and to provide medical assistance, sanitation and temporary shelter to those in need.

Rescue 24 indicated that the earthquake damaged communications, transport and sewage systems, making it difficult to conduct rescue operations.

"The Baptist Convention in Ecuador and all the churches have organized to send support and coordinate help coming from abroad," Jacome said. "We are sending teams to the most affected areas for relief."

Jacome said "the response team is still finding people alive under the wreckage. He told Christian Today that Ecuadorians are "facing a complicated and difficult situation."

The BWA, which is still receiving donations, sent an initial sum of US\$15,000 in emergency assistance.

Baptist World Alliance, bwanet.org

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

NEMZETI, NÉPI EGYSÉG 1Péter 2: 9-12

Oláh Lajos, szövetségünk egykori elnöke, volt kiplingi és torontói lelkipásztor 18 éve ebben a hónapban ment el az Úrhoz. Rá emlékezve, s egyúttal egy fontos témát újra felemelve idézzük egy 1996-ban, vagyis éppen 20 éve, a honfoglalás 1100 éves évfordulóján elhangzott beszédét, a „...futásomat elvégeztem...” című könyvéből. (szerk)

"Rövid előadásomat nem véleményezésre, hanem elfogadásra ajánlom. Kérem, hogy ne az egyes mondatokat, hanem az elmondottak egészét vegyük figyelembe.

Egy ilyen fajta elmélkedés a honfoglalás 1100. évfordulóján és a Kornya-féle misszió 150. évfordulóján mindenképpen esedékes. Témánk két fő részre oszlik. *Magyarságtudatra és Isten népe tudatra.*

1. MAGYARSÁGTUDAT

Minthogy a mi misszióink sajátos jellege a magyar nyelven végzett munka, különös gondosságot igényel az egészséges magyarságtudat ápolása. Először erről.

Mit is jelent az, hogy magyar? Ilyen fajta nincsen. Eredetünket illetően egyre inkább megoszlanak a vélemények. Tudunk finnugor, Urál-altáji, török, sumér eredetről. Ezek felett vitatkozni ártatlan szórakozás. Ma már azt is tudjuk, hogy minden nemzet eredete őshomályba torkollik. Miért lenne a mienk másként? A hazai néplélek megosztottságának fájdalmasan más gyökerei vannak. A nagy nemzeti tragédiák. A tatár, a török dúlás, az osztrák sovinizmus megritkították, csaknem kiirtották népünket. A különböző eredetű népek nem meghódították Magyarországot, hanem behívták, letelepítették őket. Voltak, akik megelőztek bennünket a *Kárpátmedencében*, voltak, akik velünk jöttek. Így lett Magyarország sok nemzetiségű állam.

Már az elemi iskolában így tanultam: Magyarországon vannak magyarok, németek, románok, tótok, szlovének, horvátok, sokácok, rácok, bunyevácok, bosnyákok, besenyők, örmények, boszörmények, kunok, jászok. A lista nem teljes, és nem véletlenül ilyen.

Ahány nevet hallottunk viszont, annyiféleképpen reagálunk dolgokra. Annyiféle a genetikai megosztottság. Igaz, hogy ha ezt mi mondjuk, az rasszizmus. Ha mások mondják, az nemzeti érdem. Ez az elmarasztalást vállalnunk kell.

Egy magyar nyelvű misszióban dolgozónak ennyiféle lelkiületet kellene szem előtt tartania. Még ha csak a tudatalatti-ban is. Mégpedig alapos emberismeret-

tel. Ezt nem lehet elkegyeskedni. Sok fel nem oldható viszály támad ebbeli hiányosságok miatt.

Mindehhez jön még a mi történelmi tragédiánk, *Trianon*. Tudjuk, hogy ez a kérdés irritálja az érintetteket. Nekünk azonban fájdalmasan több rétű gondot okoz. Mert nemcsak arról van szó, hogy ezek a magyarlakta területek nem tartoznak az anyaországhoz, hanem még nagyobb gond, hogy másként nem tartozunk össze. Olykor az elszakított területeken nagyobb a magyarságtudat. De bilincsbe köti őket az a reális tény, hogy más érdekességű néppel élnek együtt.

Ez annyira reális tényező, hogy ezek alól az erők alól sem Kanadában, sem az Egyesült Államokban és sehol a világon nem szabadul fel az, aki magyar. Mindig figyelembe kell venni, hogy hozzátartozóik, az otthon hagyott gyülekezet milyen érdekességű területen van. Ezeket mi is valamennyien vegyük figyelembe. Meg az anyaország érdekeit is. Ezeket kezelni elfogulatlan gondolkodást, nagy bölcsességet, körültekintést igényel. Az otthoniak tudják, hogy mi hol élünk.

Mi is az, ami tulajdonképpen magyarrá teszi a magyart? Mindenekelőtt a megtett történelmi múlt. Ebben a *Dugonics Tituszok, a Petrovics Sándorok, Bem Józsefek* felülmúlhatatlanul tudtak azonosulni.

Azután a nyelv, a kultúra. Más nyelvet megtanulhatunk, a saját nyelvünknek a lelkét érezzük. És ezen a nyelven csodálatos dolgok születtek. *Berzsenyi, Vörösmarty, Arany, Petőfi, Ady, Katona József, Madách, világnagyságok. Jókai, Mikszáth, Móricz, Illyés Gyula, Eötvös báró* és a végtelen sor.

Zenei kultúránk világszerte ismert. És ez nem nagy bűn.

Erdélyben hirdették meg először a világon a teljes vallásszabadságot.

Százötven évvel ezelőtt virágzik ki a sajátosan magyar parasztmiszió, *Kornya Mihállyal* az élen.

Amennyire lehetett, kerültem a politikai területet. De nem lehet nem szólni az olyan jellegzetes összefonódásról, mint a *Billy Graham-jelenség*. Amiben a fő érdem a közöttünk ülő *dr. Haraszti Sándoré. És a Magyarországon történt eseményeké.*

John Pollock, Billy Graham hivatalos életrajzírója könyve 296. oldalán így ír: *Dr. Haraszti Sándort származása, műveltsége, élettapasztalata valósággal kijelölte erre a szolgálatra. Kiképzést kapott a marxista filozófiából, ami előfeltétele volt annak, hogy valaki el tudjon igazodni, és kaput tudjon nyitni Billy Grahamnek Kelet-Európába.*

William Martin, Billy Graham kissé profán életrajzírója leírja, hogy 1957-ben *Balla György* New York-i prédikátor - aki Erdély szülőtte - meghívta Billy Grahamet egy magyarországi látogatásra. Ezt a meghívást Billy Graham elfogadta. Ekkor dr. Haraszti a következő öt évre elkötelezte magát, hogy megszerzi a hivatalos meghívót.

Ezalatt az idő alatt nem találkozott Billy Grahammel. Nem kapott útiköltséget, sem telefon, sem postaköltséget, ami dollárok ezreit tette ki. Billy Graham társaságánál senki nem hitt abban, hogy ez dr. Harasztinak sikerül. Az eredményt valamennyien tudjuk.

Azt is tudnunk kell, hogy angolszász nyelvterületen élünk. A világ legnagyobb, közel azonos érdekességű és nagy hatalmú területe ez. Ebben is legyünk korrektek, tájékozottak. Közös szerezünk jó nevet nemzetünknek. Mert ha közölünk valaki példátlanságot követ el, nem azt fogják magyarázni, hogy melyik területéről jött, hanem azt, hogy magyar.

De azért itt is tudni kell, hogy egy kicsit más az *Egyesült Államok és más Kanada*. Még ha akkora is a barátság és az összefonódás. Olykor büszke vagyok rá, hogy milyen méltósággal tudja vállalni, ha némely dologban más látáson van Kanada. Az én szívemhez Kanada áll közelebb. Itt élek, ez választott hazám. Másokhoz közelebb áll az *Egyesült Államok*. Ám legyen! Bár itt is előfordul, hogy valakinek jobban tetszik a másik. Pl. Niagara. Erről ennyit.

2. KIRÁLYI PAPSÁG

Következzék a Királyi papság, szent nemzet.

Az elmondottak reális tényezők. Mégsem veszhetünk bele a lelket, szellemet bilincsbe kötő magatartásba. Isten Igéje új perspektívát nyit számunkra. Isten előtt nincsen személyválogatás. Egy Atyának a gyermekei vagyunk, egymásnak testvérei vagyunk. Királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép.

Ha ennek a népnek a szellemét, jó illatát megérezzük egymáson, elfelejtjük a nemzeti eredetet. Sőt, lehet, állhat közelebb hozzánk egy más nemzetiségű, mint a vér szerinti rokon. Ezt jelenti a felülről való származás. Az újteremtés, az isteni kiválasztottság. Mi, jelenlevők, sajátos összetételünk mellett is egy pontosan meghatározott missziónak a szolgálatát vállaltuk. A magyar nyelvű baptista missziót. Ezt soha nem tesszük újra kérdésessé. Ha valaki mást akar, elég nagy Kanada, Amerika, ám tessék: nekünk a magyar nyelvű misszióban kell tudnunk eligazodni. Így tu-

dunk segíteni azoknak, akiknek a soha ki nem fogyó kivándorlók között lelki és fizikai segítségre van szükségük. Így tudhatunk a keményszívű, meg nem tért magyarok között missziót végezni. Ezért imádkozni kell.

Jutalom

Soha nem szerettem azt a fajta szemléletet, ha valaki valami vélt jutalom érdekében cselekszik. Az én jutalmam az, hogy tehetem. De teljes szívvel vállalom azt a látást, hogy kell, kötelesség evangéliumi szellemben élni azért, hogy el ne veszítsük azt, ami már megvan. Le ne rontsuk annak a hitelét.

Nincs nagyobb kár, nem lehet rombolóbb erő annál, mintha a szent nép megbolydul. Jézus Urunk mondása szerint *amelyik ház önmagával meghasonlik, elpusztul. Még ha egyház is az a ház!*

Az apostoli intelem így szól: *Vigyázzatok, ha egymást marjátok, fel ne emésszétek! Botránkoztatjátok a gyengéket.*

Nem lehet akkora súlya a véleménykülönbségnek, nem érhet akkora sérelem bennünket, hogy azt ne lehetne elhordozni krisztusi szeretet által, ne lenne kötelességünk felszámolni a viszályt.

Munkásság az élet sója

Sok problémának, bajnak melegágya a tétlenség, a passzív gyülekezeti élet, a misszió hiánya. **Ha nem Isten Igéjéről szólunk, megszóljuk egymást. Ha azonban egy közösségben elevenen él a missziós szellem, háttérbe szorul a látáskülönbség.** Akkor is észrevesszük a másságot, de akkor a különbségek kiegyesztik egymást. Akkor könnyen el tudjuk hordozni egymást szeretet által. Akkor meg tudjuk élni az apostoli kor szent csodáját: *"A szívük, lelkük egy vala."*

Bármilyen háttérből jöttünk, mi, a magyar nyelvű misszióban dolgozók, legyünk Istennek erre a szolgálatra kiválasztott, megszentelt eszközei. Királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép!"

Oláh Lajos

„MEGÓRZI AZ ÚR A TE KI- ÉS BEMENETELEDET!” (Zsolt 121:8)

*Minden reggel egy új „kimenetel”, minden este békés „bemenetel”.
Megragadom az erős kezét,
ki a bizonytalanságon át is erősen, biztonságosan vezet.
Lecsendesíti a nyugtalan szívemet,
megáldja az otthoni csendet,
s készíti nekem odafent a helyet.*

Oláh Lajosné

Mit mond majd a Király?

Volt egyszer egy kis küldönc a király udvarában. Nem sok dolga volt. De egyszer csak a király magához hívatta. Trónusáról egy papír tekercest nyújtott át a fiúnak. A tekercsre ez volt írva:

A város másik oldalán, a börtönben van egy fogoly, akit ma kellene kivégezni, de úgy határoztam, hogy megkegyelmezek neki.

- *Gyorsan vidd ezt az üzenetet a börtönőrnek –* szölte a királyi parancs.

A fiút átjárta az üzenet fontosságának tudata. Ahogy szaladt a városon át, arra gondolt, milyen boldog is lenne az a fogoly, ha tudná, hogy az akasztás helyett kegyelemben részesült.

Ahogy szaladt, meglátott egy ruhás üzletet. Vásárolt gyorsan néhány ruhát, hiszen arra gondolt, hogy a fogolynak szüksége lesz ruhára. Kissé tovább haladva meglátott egy vendéglőt, vett hát valami ételt, hiszen tudta, hogy a fogoly éhes lesz.

Azután minden erejét megfeszítve szaladt a börtön felé. Amikor megérkezett, egyenesen a börtönőr irodájába ment. Ragyogó arccal nyújtotta át a börtönőrnek a tekercest, mondván:

- *Ezt maga a király küldi; az embernek, akit ma kellene kivégezni, megkegyelmezzet.*

A börtönőr egyszeribe remegni kezdett, elcsukló hangon kiáltotta:

- *Fiam, 5 perccel ezelőtt kivégeztük azt az embert; már halott, érted, halott!*

A könnyei potyogtak a kisfiúnak, amikor kibotorkált a börtönből. Az örök hallottál, amint újra és újra így beszélt magában:

- *de mit szól majd ehhez a király? Mit mond majd a Király? Mit szól majd a Király?*

(szerzője ismeretlen)

(Vannak szép és hasznos feladataink, de egy életbevágóan fontos feladatunk is van: a szabadulás jóhírért elvinni az elveszetteknek - amíg lehet.)

A tízparancsolat és én (8)

NE LOPJ!

"Ne orozzatok és ne hazudjatok, és senki meg ne csalja az ő felebarátját."
3Móz.19,11.

Mi van veled, olyan letört vagy? Á, bajban vagyok. Úgy történt, hogy lop-tam. Mit ugyan? Hát egy kötelet. Semmi sem könnyebb, vidd vissza. Hát ez egyáltalán nem olyan egyszerű, mert a kötél végén egy tehén volt! *"Jaj azoknak, akik*

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Pardi Félix* (Erdély)

Alelnökök: *Papp János* (Magyarország)

dr. Gergely István (Amerika)

Főtitkár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Pardi Félix elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Gergely István elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczé Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Kelemen Szabolcs lelkipásztorért és munkatársaiért.

a vétkeket hazugságnak kötelein vonszák, és a bűnt, mint szekeret, köteleken." És 5,18.

Az első emberpárt a Sátán ráveszi, hogy elvegyék azt, amit Isten a maga hatalmában tartott. Mikor Isten felelősségre vonja őket megkísérlik tettüket a hiábavalóság kötelein húzni, magyarázni. A Sátán úgy lép fel, hogy ISTEN-NEK NINCS IGAZA, azt pedig nem mondja meg, hogy mit veszítenek ha az ő ajánlatát elfogadjak.

Az első emberpár tudta, mi lesz a következménye, ha esznek a jó és a rossz tudásának fájáról. 1Móz 2,17. Tudták, de elhitték, hogy Istennek nincs igaza, és hamar a keserű valóságban találták magukat. A veszteség nagy és súlyos lett. Olyan nagy és súlyos, mint a visszaút, melyet az Úr Jézus Krisztus készített, legyőzve bűnük következményét, a halált.

Jézus Krisztus azért jött a földre, hogy bebizonyítsa, hogy ISTENNEK IGAZA VAN. Amikor a Sátán a pusztában kísérti, hogy csináljon a kövekből kenyeret, Jézus azt mondja, hogy Istennek van igaza, mert az ember nem csak kenyérrel él *"hanem az Istennek minden igéjével."* Lk 4,4. Jézus legyőzte a Sátánt és nekünk is azt tanítja, hogy győzedelmeskedve mindinkább győződjünk meg arról, hogy Istennek igaza van.

Isten felállította a személyes jog intézményét. Felelőssé tette az embert annak őrzésére, amije van. A "Ne lopj" parancsa védi a személyes vagyont. Ez bele tartozik az Isten szerinti élet rendjébe, mely biztosítja a jó és nyugodt életet itt a földön. A szocializmus ezt úgy akarta megoldani, hogy ha minden közös lesz, akkor nem kell lopni, mert a közösből mindenki annyit vesz, amennyire szüksége van. Azt akarták mondani, hogy Istennek nincs igaza, hogy Isten nem tudja mi a jó az embernek. Tudjuk, hogy ennek milyen keserű következményei vannak még napjainkban is. Milyen nehéz úgy a vagyon visszaszármasztatása.

Aki találkozik Isten igazságával, mint Zákeus, az megérti, hogy Istennek van igaza, és cselekszik. Lk 19,8. Hitre akkor jutok, amikor megértem, hogy Istennek van igaza.

Jézus úgy tanít, hogy a lopás gondolata a szívben fogan meg: *"Mert a szívből származnak a gonosz gondolatok... lopások."* Mt 15,19. Péter tanácsolja: *"Mert közületek senki se szenvedjen mint... tolvaj, vagy más dolgába avatkozó."* 1Pét 4,15. Vagy az ApCsel 5-ben találjuk Anáninást és Safírat, akik meghaltak, mert meglopták a közösség szentségét, tisztaságát, a Szentlélek munkáját! *"Avagy az ember csalhatja-e az Istent? ti mégis csaltok engem. És azt mondjátok: Mivel csalunk téged? A tizeddel és az áldozni valóval."* Mal 3,8.

A 2Kir 5-ben olvasunk egy bizonyágtétel drámájáról. A kis rabszolga lány közli a szíriai hadvezérrel, aki a gazdája, de poklos, a gyógyulás lehetőségét Izráelben. Töménytelen ajándékkal felpakolva megy el Naámán hadvezér Izráel királyához, és majdnem háború robban ki, mert Izráel királya provokációnak veszi a látogatást és a kérést. De Isten örökdi a kislány bizonyágtételének kimenetelén. Elizeus próféta bátor fellépése által, mely Naámán gyógyulásához vezetett,

bebizonyosodik, hogy a kislány igazat mondott. A gazdag ajándékokból Elizeus nem vesz el semmit, mert Istené a dicsőség. Naámán hitre jutott. Viszont, szinte felfoghatatlan, hogy Géháziban, Elzeus próféta növendékében a megszerezni vágy jelentkezik, és ezt tette is váltja. Nem gondolja, hogy azt veszi el, ami Istené!? És azt sem sejtette, hogy a gazdag zsákmánnyal együtt megkapja Naámán poklosságát is. Sokáig úgy lép fel, mintha semmi sem történt volna. Még egy ideig a pompás ruhák takarják leprás testét. (2Kir 8)

"Ne hazudjatok és ne csaljátok meg felebarátotokat", mondja ez a parancsolat. Ne hagyjuk becsapni magunkat. Vizsgáljuk meg a lelkeket. Ma is sokan kereskednek az Evangéliummal a maguk vesztére és sokak kárára.

Nem sokkal az ötvenes évek után történt, hogy e falu kicsi gyülekezetében többen megtértek. Köztük egy házaspár, két gyermekükkel és a nagymama is. Bádigos mester volt a testvér, és jól ment a vállalkozása. Hamarosan megvettek egy szép nagy házat a főutcán. Úgy látszott, hogy minden rendben van. Igen vendégszeretők voltak. Sokszor voltam magam is vendégük. Szívélyesek és kedvesek voltak. Éppen ezért nagyon meglepett annak híre, hogy konfiskálják házukat és a testvért három évi börtönre ítélik, adócsalás címén. Hogy ez a könyvelőjük hibája volt-e, azt nem tudtuk meg. Hittünk a testvér ártatlanságában. Mikor a testvér kiszabadult, a kis család kivándorolt Ausztráliába, mert ott már voltak rokonaik. Ott vendéglőt nyitottak, magyaros ételekkel. A fiúk felnőttek. A testvér hamarosan meghalt. A testvérnő mamájával vitte a vendéglőt. De azon a vasárnap délutánon úgy döntött, míg állt a konyha ajtóban, hogy kiszolgálja az utolsó vendéget, és véget vet az életének. Neki dőlt az ajtófélfának

és várt. Hamarosan bejött egy négytagú család. A testvérnő kiegyenesedett, és erős tekintettel nézte a fiatal férfit, miközben ment az asztalhoz, és megszólította:

- Ernő tv. maga az?

- Igen Juliska, én vagyok. Egy hívő családot látogattunk meg, és hazafelé tartunk, mondta.

Ez a fiatal diakónus tv. visszasegítette a testvérnőt Isten kegyelmi trónjához. Nagy kérdés volt akkor az adózás, és ma is az. A tv. nő tudta az igazat, melyhez merhető volt a bűnbánata. De milyen nagy az isteni kegyelem! Ott, ahol közel és távol nincs senki, aki segíthetne, Isten oda küldi szolgálját, mert nem akarja, hogy egy ember is elvesszen, hanem, hogy megtérjen és éljen. *"Atyámfiai, még ha előfogja is az embert valami bűn, ti lelkiek, igazítsátok útba az olyant szelidségnek lelkével, ügyelvén magadra, hogy meg ne kísértessél te magad is."* Gal 6,1.

A ne lopj ellentéte az adj! Egy drága tv. nőt a hívő férje fiatalon ott hagyott öt gyerekkel egy félkész házban, és elment egy másik nővel. A tv. nő a házat beferezte. A gyerekeket felnevelte, iskolázta. Idős korára egyedül maradt, a házat eladta és beköltözött a városba. Hamarosan idős férje, szegényen és betegen, eljött hozzá, és követelte a kis nyugdíja felét, mert az neki jár. A tv. nő odaadta. Az Úr megáldotta, és nem szenvedett hiányt.

"Uram, kicsoda tartózkodhatik sátorodban, kicsoda lakozhat szent hegyeden? A ki tökéletességben jár, igazságot cselekszik, és igazat szól az ő szívében... Pénzét nem adja uzsorára, és nem vesz el ajándékot az ártatlan ellen. Aki ezeket cselekszi, nem rendül meg soha örökké." Zsolt 15.

Nagyajtai Eszter (Szabadka)